

Jak katolická církev vytvořila islám DR. ALBERTO RIVERA

Povím vám to, co jsem se naučil na tajných poradách ve Vatikánu, když jsem byl jezuitským knězem, pod přísahou a uvedením.

Jezuitský kardinál Augustine Bea nám ukázal, jak zoufale chtěli římští katolíci Jeruzalém na konci třetího století. Kvůli své náboženské historii a strategické poloze bylo Svaté město považováno za neocenitelný poklad.

Bylo třeba vyvinout plán, aby se Jeruzalém stal římskokatolickým městem. Velkým nevyužitým zdrojem lidské síly, který mohl tuto práci vykonávat, byly děti Ismaela.

Chudí Arabové se stali obětí jednoho z nejchytřejších plánů, jaký kdy Síly temnoty vymyslely.

Raní křesťané chodili všude s evangeliem, zakládali malé kostely, ale setkali se s velkým odporem.

Židé i římská vláda pronásledovali věřící v Krista, aby zastavili jejich šíření.

Ale Židé se vzbouřili proti Římu a v roce 70 n. l. římská vojska pod vedením generála Tita rozdrtila Jeruzalém a zničila velký židovský chrám, který byl srdcem židovského uctívání – ve splnění Kristova proroctví v Matoušovi 24:2.

Na tomto svatém místě, kde kdysi stával chrám, dnes stojí mešita Dome of the Rock jako druhé nejposvátnější místo islámu.

Ve větru byly prudké změny. Korupce, apatie, chamtivost, krutost, perverze a povstání požíraly Římskou říši a byla připravena se zhroutit. Pronásledování křesťanů bylo zbytečné, protože nadále pokládali své životy za evangelium Kristovo.

Jediný způsob, jak Satan mohl zastavit tento útok, bylo vytvořit padělané „křesťanské“ náboženství, aby zničilo Boží dílo.

Řešení bylo v Římě. Jejich náboženství pocházelo ze starověkého Babylonu a vše, co potřebovalo, byla úprava obličeje. To se nestalo přes noc, ale začalo to ve spisech „raných církevních otců“.

Právě jejich spisy se formovaly nové náboženství. Socha Jupitera v Římě se nakonec jmenovala svatý Petr a socha Venuše byla změněna na Pannu Marii. Místo vybrané pro jeho sídlo bylo na jednom ze sedmi kopců nazývaných "Vaticanus" - místo potápění hada, kde stál satanský chrám Janus.

Velkým falešným náboženstvím byl římský katolicismus, nazývaný „Tajemství, Velký Babylón, Matka nevěstek a ohavností země“ (Zjevení 17:5). Byla vzkříšena, aby blokovala evangelium, zabíjela věřící v Krista, zakládala náboženství, vyvolávala války a opíjela národy vínem svého smilstva, jak uvidíme.

Tři hlavní náboženství mají jedno společné – každé má svaté místo, kde hledají vedení. Římský

katolicismus pohlíží na Vatikán jako na Svaté město. Židé se dívají na zeď nářků v Jeruzalémě a muslimové na Mekku jako na své Svaté město.

Každá skupina věří, že za návštěvu svého svatého místa obdrží určité druhy požehnání po zbytek svého života.

Zpočátku arabští návštěvníci přinášeli dary do „Božího domu“ a strážci Kaaby byli laskaví ke všem, kteří přišli. Někteří přinesli své modly, a protože nechtěli tyto lidi urazit, jejich modly byly umístěny uvnitř svatyně.

Říká se, že Židé pohlíželi na Kaabu jako na vzdálený svatostánek Páně s úctou, dokud se neznečistila modlami.

V kmenovém sporu o studnu (Zamzam) byl poklad Kaaby a obětiny, které poutníci dali, svrženy do studny a ta byla naplněna pískem; zmizelo to.

O mnoho let později dostal Adb al-Muttalib vize, které mu řekly, kde najde studnu a její poklad. Stal se hrdinou Mekky a bylo mu souzeno stát se Mohamedovým dědečkem.

Před touto dobou se Augustin stal biskupem severní Afriky a byl účinný při získávání Arabů pro římský katolicismus, včetně celých kmenů. Právě mezi těmito arabskými konvertity ke katolicismu se vyvinul koncept hledání arabského proroka.

Mohamedův otec zemřel na nemoc a synové, kteří se narodili velkým arabským rodinám v místech, jako je Mekka, byli posláni do pouště, aby byli kojeni a odstaveni a strávili část svého dětství s beduínskými kmeny na výcviku a aby se vyhnuli epidemiím ve městech.

Poté, co zemřeli také jeho matka a děd, byl Mohamed se svým strýcem, když se římskokatolický mnich dozvěděl o jeho totožnosti a řekl:

"Vezmi syna svého bratra zpět do jeho země a střež ho před Židy, protože při Bohu, pokud ho uvidí a budou o něm vědět, co já vím, vymyslí proti němu zlo. Pro syna tohoto bratra jsou připraveny velké věci." tvoje."

Římskokatolický mnich rozdmýchal plameny pro budoucí židovské pronásledování z rukou Mohamedových stoupenců.

Vatikán zoufale chtěl Jeruzalém kvůli jeho náboženskému významu, ale byl zablokován Židy.

Dalším problémem byli praví křesťané v severní Africe, kteří kázali evangelium. Římský katolicismus rostl u moci, ale netoleroval opozici. Vatikán musel nějak vytvořit zbraň, aby odstranil jak Židy, tak pravé křesťanské věřící, kteří odmítli přijmout římský katolicismus. Když se podívali do severní Afriky, viděli v zástupech Arabů zdroj pracovní síly pro jejich špinavou práci.

Někteří Arabové se stali římskými katolíky a mohli být využiti při podávání informací vůdcům v

Římě. Jiní byli využiti v podzemní špionážní síti k uskutečnění hlavního římského plánu na ovládnutí velkého množství Arabů, kteří odmítli katolicismus.

Když se na scéně objevil "sv. Augustin", věděl, co se děje. Jeho kláštery sloužily jako základny pro vyhledávání a ničení biblických rukopisů, které vlastnili praví křesťané.

Vatikán chtěl pro Araby vytvořit mesiáše, někoho, koho by mohli vychovat jako velkého vůdce, muže s charismatem, kterého by mohli vycvičit, a nakonec za ním sjednotit všechny nekatolické Araby a vytvořit mocnou armádu, která by nakonec zajala Jeruzalém pro papeže.

Na briefingu ve Vatikánu nám kardinál Bea řekl tento příběh:

Bohatá arabská dáma, která byla věrnou stoupenkyní papeže, sehrála v tomto dramatu obrovskou roli. Byla to vdova jménem Khadijah. Dala své bohatství církvi a odešla do kláštera, ale dostala úkol.

Měla najít skvělého mladého muže, kterého by Vatikán mohl využít k vytvoření nového náboženství a stát se mesiášem pro Izmaelovy děti.

Khadijah měl bratrance jménem Waraquah, který byl také velmi věrným římským katolíkem, a Vatikán ho postavil do kritické role Mohamedova poradce. Měl na Mohameda obrovský vliv.

K mladému Mohamedovi byli posláni učitelé a on měl intenzivní výcvik. Mohamed studoval díla sv. Augustina, což ho připravilo na jeho „velké povolání“. Vatikán nechal katolické Araby po celé severní Africe šířit příběh velkého člověka, který se chystal povstat mezi lidi a stát se vyvoleným jejich Boha.

Zatímco byl Mohamed připravován, bylo mu řečeno, že jeho nepřáteli jsou Židé a že jediní praví křesťané jsou římsští katolíci. Učili ho, že ostatní, kteří si říkají křesťané, jsou ve skutečnosti zlí podvodníci a měli by být zničeni. Mnoho muslimů tomu věří.

Muhammad začal přijímat „božská zjevení“ a katolický bratranec jeho manželky Waraquah je pomáhal interpretovat. Z toho vznikl Korán. V pátém roce Mohamedovy mise přišlo pronásledování jeho následovníků, protože odmítli uctívat modly v Kaabě.

Mohamed nařídil některým z nich, aby utekli do Abysinnie, kde je přijal římskokatolický král Negus, protože Mohamedovy názory na Pannu Marii byly tak blízké římskokatolické doktríně. Tito muslimové dostali ochranu od katolických králů kvůli Mohamedovým zjevením.

Mohamed později dobyl Mekku a Kaaba byla zbavena idolů.

Historie dokazuje, že před vznikem islámu Sabejci v Arábii uctívali boha měsíce, který byl provdán za boha Slunce. Zrodily tři bohyně, které byly v celém arabském světě uctívány jako "Dcery Alláha". Idol vykopaný v Hazoru v Palestině v 50. letech ukazuje Alláha sedícího na trůnu s půlměsícem na hrudi.

Mohamed tvrdil, že měl vidění od Alláha a bylo mu řečeno:

"Ty jsi posel Alláha."

Tím začala jeho kariéra proroka a obdržel mnoho zpráv. V době, kdy Mohamed zemřel, náboženství islámu explodovalo. Kočovné arabské kmeny spojovaly své síly ve jménu Alláha a jeho proroka Mohameda.

Některé z Mohamedových spisů byly umístěny do Koránu, jiné nebyly nikdy publikovány. Nyní jsou v rukou vysoce postavených svatých mužů (ajatolláhů) v islámské víře.

Když se s námi kardinál Bea podělil o tuto informaci ve Vatikánu, řekl:

"Tyto spisy jsou střezeny, protože obsahují informace, které spojují Vatikán s vytvořením islámu."

Obě strany mají o sobě tolik informací, že pokud by byly odhaleny, mohlo by to způsobit takový skandál, že by to byla katastrofa pro obě náboženství.

V jejich „svaté“ knize, Koránu, je Kristus považován pouze za proroka. Pokud byl papež jeho zástupcem na Zemi, pak musí být také prorokem Božím. To způsobilo, že následovníci Mohameda se báli a respektovali papeže jako dalšího „svatého muže“.

Papež postupoval rychle a vydal buly udělující arabským generálům povolení k invazi a dobytí národů severní Afriky.

Vatikán pomohl financovat výstavbu těchto masivních islámských armád výměnou za tři laskavosti:

Odstraňte Židy a křesťany (ti posledně jmenovaní byli považováni za pravé věřící, které nazývali nevěřícími)

Chraňte augustiniánské mnichy a římské katolíky

Dobýt Jeruzalém pro „Jeho Svatost“ ve Vatikánu

Jak čas plynul, síla islámu se stala obrovskou.

Židé a praví křesťané byli povražděni a Jeruzalém padl do jejich rukou. Římské katolíci nebyli během této doby nikdy napadeni ani jejich svatyně. Ale když papež požádal o Jeruzalém, byl překvapen jejich odmítnutím!

Arabští generálové měli takový vojenský úspěch, že se nedali zastrašit papežem – nic nemohlo stát v cestě jejich vlastnímu plánu.

Mohamed pod vedením Waraquaha napsal, že Abraham nabídl Izmaela jako oběť. Bible říká, že obětí byl Izák, ale Mohamed odstranil Izákovo jméno a vložil Izmaelovo jméno. V důsledku toho a Mohamedovy vize postavili věrní muslimové na Izmaelovu počest mešitu, Skalní dóm, na místě židovského chrámu, který byl zničen v roce 70 n. l. To udělalo z Jeruzaléma druhé nejposvátnější místo v islámu. víra.

Jak mohli dát papeži tak posvátnou svatyni, aniž by vyvolali vzpouru?

Papež si uvědomil, že to, co vytvořili, se vymklo kontrole, když slyšel, že nazývají „Jeho Svatost“ nevěřícím. Muslimští generálové byli odhodláni dobýt svět pro Alláha a nyní se obrátili k Evropě.

Islámští velvyslanci se obrátili na papeže a požádali o papežské buly, aby jim dali povolení k invazi do evropských zemí. Vatikán byl pobouřen; válka byla nevyhnutelná. Časná moc a kontrola světa byla považována za základní právo papeže.

Nenapadlo by ho sdílet s těmi, které považoval za pohany.

Papež zvedl své armády a nazval je „křížovými výpravami“, aby zabránil Izmaelovým dětem zmocnit se katolické Evropy.

Křížové výpravy trvaly celá staletí a Jeruzalém se papeži vymkl z rukou. Turecko padlo a Španělsko a Portugalsko byly napadeny islámskými silami. V Portugalsku nazvali horskou vesnici „Fatima“ na počest Mohamedovy dcery, ani ve snu nenapadlo, že se stane světově proslulou.

O několik let později, když byly muslimské armády připraveny na ostrovech Sardinie a Korsika, aby napadly Itálii, nastal vážný problém. Islámští generálové si uvědomili, že jsou příliš daleko. Byl čas na mírová jednání. Jedním z vyjednávačů byl František z Assisi.

V důsledku toho bylo muslimům dovoleno okupovat Turecko v „křesťanském“ světě a katolíkům bylo dovoleno okupovat Libanon v arabském světě. Bylo také dohodnuto, že muslimové mohou stavět mešity v katolických zemích bez zasahování, pokud římský katolicismus může vzkvétat v arabských zemích.

Kardinál Bea nám ve vatikánských briefingech řekl, že jak muslimové, tak římscí katolíci souhlasili s blokováním a zničením úsilí jejich společného nepřítele: křesťanských misionářů věřících v Bibli.

Prostřednictvím těchto konkordátů Satan zablokoval Izmaelovým dětem znalost Písma a pravdy.

Islámská komunita pohlíží na misionáře věřícího v Bibli jako na ďábla, který přináší jed dětem Alláha. To vysvětluje léta služby v těchto zemích s malými výsledky.

Vatikán také připravuje kampaň nenávisti mezi muslimskými Araby a Židy. Předtím spolu existovali mírumilovně. Muslimové byli pod kontrolou světla – od ajatolláha přes islámské kněze, jeptišky a mnichy.

Dalším plánem bylo ovládnout islám. V roce 1910 se Portugalsko stalo socialistickým. Objevovaly se rudé vlajky a katolická církev čelila velkému problému. Rostoucí počet byl proti církvi.

Jezuité chtěli, aby se Rusko zapojilo, a umístění této vize ve Fatimě by mohlo hrát klíčovou roli v přitažení islámu k Matce Církvi. V roce 1917 se Panna Maria zjevila ve Fatimě. "The Mother of God" měla ohromný úspěch a hrála tak, aby přetékala davy. V důsledku toho utrpěli socialisté Portugalska velkou porážku.

Římští katolíci po celém světě se začali modlit za obrácení Ruska a jezuité vynalezli nověny do Fatimy, které mohli provádět po celé severní Africe, čímž šířili dobré vztahy s veřejností do muslimského světa.

Arabové si mysleli, že ctí dceru Mohameda, čemuž jezuité chtěli, aby věřili.

V důsledku vize Fatimy nařídil papež Pius XII. své nacistické armádě, aby rozdrtila Rusko a ortodoxní náboženství a učinila Rusko římskokatolickým. Několik let poté, co prohrál druhou světovou válku, vyděsil papež Pius XII. svět svou falešnou vizí „tančícího slunce“, aby Fatimu udržoval ve zprávách. Byl to skvělý náboženský showbyznys a svět to spolkl.

Není divu, že papež Pius byl jediný, kdo viděl tuto vizi.

V důsledku toho se skupina stoupenců rozrostla v modrou armádu po celém světě, která tvoří miliony věrných římských katolíků připravených zemřít pro Nejsvětější Pannu. Ale zatím jsme nic neviděli. Jezuité mají naplánováno, aby se jejich Panna Maria zjevila čtyřikrát nebo pětkrát v Číně, Rusku a hlavní vystoupení v USA.

Co to má společného s islámem?

Všimněte si prohlášení biskupa Sheena:

"Zjevení Panny Marie ve Fatimě znamenala zlom v historii 350 milionů muslimů na světě. Po smrti své dcery Muhammad napsal, že je 'nejsvatější ze všech žen v ráji, vedle Marie'."

Věřil, že Panna Maria se rozhodla být známá jako Naše Paní z Fatimy jako znamení a slib, že muslimové, kteří věří v Kristovo panenské narození, uvěří v jeho božství."

Biskup Sheen poukázal na to, že poutní panenské sochy Panny Marie z Fatimy byly nadšeně přijaty muslimy v Africe, Indii a jinde a že mnoho muslimů nyní přichází do římskokatolické církve.

DR. ALBERTO RIVERA

1988

References

Double Cross, Chick Publ, pgs 13,14.

The Meaning Of The Glorious Koran, Pickthall, Mentor Books, pgs 220,221.

Muhammad, Martin Lings, pgs 81-84.